

3

2014

FARNÍ NOVINY

Vodňany - Skočice - Bílsko

www.farnostvodnany.cz

červen - srpen

Na titulní straně je zobrazena nová ikona Panny Marie a jejích rodičů sv. Anny a Jáchyma, která obohatila mariánský oltář v našem kostele Narození Panny Marie. Zakoupil ji otec Jiří na své pouti v Jeruzalémě a pochází z kostela sv. Anny, postaveného na místě, kde se narodila Panna Maria. Vedle tohoto kostela se nachází rybník Bethesda, kde uzdravil Ježíš chromého od narození (Jan 5,2-9). Stařec dole na obraze a rostoucí ratolest, na které spočívá Panna Maria, jsou z Izajáše 11,1-2:

*I vzejde proutek z pařezu Jesse a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.
Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti,
duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.*

Milí farníci,

máme za sebou prožití doby velikonoční, v jejímž závěru jsme byli obdarováni mocí Ducha svatého. Teď je na nás, abychom mu dali příležitost k jeho projevům v našem životě. My jej sice máme, ale má On nás? Ve Skutcích apoštolů čteme, jak silně a mocně působil akrze apoštoly a v těch, kdo přijali víru. Ti všichni se cítili osvobození a znovuzrozeni – začal pro ně nový život. A tak je na místě si položit otázky: Čím je pro nás naše víra? Co podle nás znamená být křesťanem? Je to břemeno, které nás tlačí dolů se všemi svými příkazy a zákazy? Cítíme se, jako bychom byli mezi dvěma mlýnskými kameny - snažíme se být pro Boha dost dobrými, ale nikdy nedosahujeme svého cíle. To může vést k jakési frustraci, že na to nemám, a tak se ani nebudu dál snažit. Bůh nás však nestvořil, abychom žili mezi mlýnskými kameny. Chce, abychom měli život v plnosti. Chce, abychom byli naplněni jeho božským životem a láskou. Ježíš nás každý den zve k sobě, abychom našli odpočinek pro svou duši. Říká, že jeho břemeno je lehké. Shoduje se to s naší zkušeností? Je pro nás služba Bohu útěchou nebo zkouškou s pocitem marnosti?

Měsíc červen je zasvěcen Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu – je to měsíc vlídné a milosrdné lásky, kterou má Ježíš pro každého z nás. Připomínáme si všechno, co Ježíš pro nás udělal, jak daleko „sešel z cesty“, aby nás přivedl zpět.

Ježíš nezemřel jen proto, aby nám ukázal, jakou láskou nás miloval, ale aby nám dal schopnost tak milovat. A teď zmrtvýchvstalý kráčí v moci neustále vedle nás, připravený nést s námi naše břemena, když budeme kráčet s ním. Proto jeho břemeno je lehké. Když Ježíš dopustil, aby bylo jeho srdce probodnuto za nás – to srdce, které je oceánem milosrdenství – nejen, že nám projevil svou lásku, ale zpřístupnil nám nesmírné možnosti. Dal nám příležitost žít úplně novým životem, životem posílněným největší mocí ve vesmíru – jeho láskou. Když uvidíme a zažijeme tuto lásku, probudí se i v nás láska. Pohled do Ježíšova srdce nás vede k odevzdanosti, které se nedá nikdy dosáhnout žádným lidským snažením.

Možná i proto je v měsíci červnu slavnost Těla a Krve Páně. Při slavení eucharistie se scházíme kvůli jedné závěti. Je to Ježíšova závěť, Ježíšův odkaz. „*Vezměte a jezte... Vezměte a pijte... To konejte na mou památku.*“ Mnozí pokřtění nedoceňují dosah i obsah Ježíšovy oběti. Náš Pán nabízí svým věrným mnohem víc, než jsou potěšení tohoto světa. Dává nám světlo a sílu na cestu do věčnosti; a to je víc než cesta do vesmíru. A navíc je dostupná každému, kdo uzavře smlouvu přátelství s Pánem Ježíšek Kristem. On je náš život a naše vzkříšení. „*V nikom jiném není spásy*“ - čteme v Novém zákoně. Věřím, že spasí i ty, kteří o něm nevědí. Na kříži se přece modlil: „*Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí!*“ Nebude moci zachránit toho, kdo Ježíšovou obětí vědomě pohrdne a dobrovolně ji odmítne.

Nemusí žít v úzkosti a strachu, kdo se modlí a kdo bližnímu ze srdce odpouští. V litaních k Srdci Ježíšovu prosíme: **Srdce Ježíšovo, živote náš a naše vzkříšení.** Každé probuzení do nového dne je opakující se připomínkou budoucího probuzení do plnosti života v Božím království. Vzkříšení není oživení mrtvolky, ale nové stvoření. Právě takový má být pro nás každý den, celý život – v přítomnosti Ježíše, v proměně a vedení Duchem svatým, v posile Eucharistie.

Toto vše sobě i Vám vyprošuje otec Jiří

K 750. výročí ustanovení svátku Božího těla pro celou církev

Jeden z nejnámějších katolických svátků je do povědomí široké veřejnosti vtištěn jako Boží tělo čili slavnost Těla a Krve Páně, jak zní jeho oficiální název po novodobé liturgické reformě (od r. 1970). Jeho kořeny sahají hluboko do minulosti. Letos si připomínáme 750. výročí jeho rozšíření na celou církev.

Svátek byl poprvé zaveden r. 1246 v diecézi lutyšské tamním biskupem Robertem de Thorete († 1246) na prosby augustiniánské řeholnice bl. Juliány z kláštera Mont-Cornillon (Mons Corneli) u Lutychu na území nynější Belgie. Po dlouhá léta mívala vidění měsíce v úplňku, na němž bývala tmavá skvrna, resp. podle jiného podání jej kus chyběl – církevní rok trpěl tím, že v něm chyběl zvláštní svátek ke cti Nejsvětější svátosti oltářní (a Krista Pána v ní). Mezi učenci, kterým se s touto záležitostí svěřila, nescházel ani Jacques Pantaleon z Troyes, arcijáhen lutyšský, který jako Urban IV. dosedl r. 1261 na stolec sv. Petra.

Právě on bulou *Transiturus de hoc* rozšířil řečený svátek na celou církev. Dokument ovšem postrádá datum i místo vydání. Podle některých badatelů se tak stalo nejpozději 8. září 1264. Tentýž papež však ve svém sídelním městě Orvietu ve střední Itálii dne 11. srpna 1264 vydal bulu *Transiturus de mundo* podobného znění, a sice pro patriarchát jeruzalémský.

Obširný úvod obou listin je jednou velkou adorací, osvětlující vlastní účel nového svátku – oslavu Krista skutečně přítomného ve svátosti oltářní. Vedle zmínky o každodenní připomínce při mši sv. stojí tu, že také ku změtení nevěry a poštilosti heretiků se má alespoň jednou za rok konat slavnost k uctění tohoto tajemství. Děje se tak sice už ve čtvrtek Svatého týdne při památce Poslední večeře Páně a ustanovení svátosti oltářní při ní, ovšem toho dne se pro mnohé jiné obřady nedostává času pro důstojnou oslavu. Proto papež tomuto svátku vyhradil zvláštní den, totiž čtvrtek následující po oktávu svatodušních svátků (platí stále!), kdy se může vynahradiť to, co bylo v průběhu roku z různých příčin v úctě zanedbáno. Prikazoval slavné bohoslužby ve všech kostelích. Všechny věřící vyzval k účasti na kanonických hodinkách a na mši sv. v den svátku i v jeho oktávu, za což jim přislíbil duchovní odměnu v podobě odpustků. Veškeré dění směřovalo k povznesení a posílení katolické víry.

Sepsáním nových liturgických textů Urban IV. s vysokou pravděpodobností pověřil nikoho menšího než sv. Tomáše Akvinského (asi 1225 – 1274), svého dvorního teologa a poradce. Doposud se při zvláštních příležitostech včetně zmíněného svátku, začasté však již na novější nápěvy a texty přeložené do češtiny, hrají a zpívají jeho oslavné písně: Chvalte, ústa, vznešeného (Kancionál, č. 704 = lat. *Pange lingua*, č. 705), K svátku tajemnému (tamtéž, č. 710), Klaním se ti vroucně (tamtéž, č. 712) a Sione, chval Spasitele (tamtéž, č. 717).

Papež Urban IV. však záhy zemřel (2. 10. 1264). Všeobecnému rozšíření nového svátku, který se nejprve ujal ve Francii a v německé oblasti, napomohla skutečnost, že na koncilu ve Vienne (1311 – 1312) byla Urbanova bula Klimentem V. vložena do kapitoly o relikviích a uctívání svatých a stala se tak součástí sbírky církevního práva zvané *Constitutiones Clementinae*, kterou vyhlásil jeho nástupce Jan XXII. (1317). Slavnost byla znovu potvrzena tridentským koncilem (1545 – 1563) v dekretu o svátosti oltářní (1551). Roku 1849 stanovil papež Pius IX. na den 1. července svátek Nejdražší krve Kristovy, který ale byl po 2. vatikánském koncilu opětně sloučen se svátkem Těla Páně. Tam, kde se slavnost Těla a Krve Páně neslaví ve čtvrtek po oktávu svatodušních svátků, tedy po slavnosti Nejsvětější Trojice, jako svátek zasvěcený resp. není dnem pracovního volna, přenáší se – stejně jako u nás – na následující neděli.

O veřejném procesí s Nejsvětější svátostí oltářní však v Urbanově bule není ani slovo. Poprvé je doloženo z rozmezí let 1274 až 1279 v Kolíně nad Rýnem, v Praze až r. 1355. Obecně se šířilo od počátku 14. století a s ním i vývoj zvláštního liturgického předmětu – monstrance. V 17. a 18. století se u nás běžně konávala procesí se čtyřmi zastaveními. V některých farnostech se podobná pořádala i ve svátečním oktávu, kdy se prosilo za zachování zdrojů obživy a ochranu ode všeho zlého. Podle tehdejších předpisů pražské arcidiecéze se Nejsvětější svátost směla v procesí po veřejném prostranství nést jedině o Božím těle a o velikonoční slavnosti Vzkříšení Páně na Bílou sobotu večer. Oboje také tolerovaly osvícenské reformy.

Původ tohoto svátku, který býval v některých dobách slaven s velkou okázalostí, a jindy naopak téměř ve skrytosti, však může v sobě ukrývat českou stopu. Ve středoitalské Bolseně, v kostele zasvěceném sv. Kristýně, tamní starokřesťanské mučedníci, se roku 1263 nebo 1264 měl stát zázrak, který byl ovšem v různých verzích (i tak je v literatuře doposud tradován) písemně zachycen až v průběhu 14. století, tedy několik desetiletí po samotné události. Podle nich mohl zapůsobit jako bezprostřední podnět pro zavedení svátku. Jádrem příběhu je, že jakýsi kněz při sloužení mše sv. (za)pochyboval o podstatné přeměně způsob chleba a vína v Tělo a Krev Kristovu a o Jeho skutečné přítomnosti v nich po slovech proměňování (tzv. transsubstanciacie – článek víry, vydaný 4. lateránským koncilem r. 1215 v reakci na dobové odchylné názory a hnutí), čemuž na důkaz se objevila krev, jejíž stopy jsou dodnes patrné na relikvii sv. Korporálu (menší lněné plátno, na němž spočívají způsoby při proměňování), která je uchovávána a příležitostně ve skvostném středověkém relikviáři vystavována v mohutné katedrále v Orvietu. Bolsenský zázrak spolu s papežem Juliem II., který si fresku objednal, a dalšími současníky v jedné z vatikánských komnat svým mistrovským štětcem vypodobnil Raffaello Santi (1512).

V některých podáních se uvádí, že onen kněz pocházel zpoza Alp (Němec) či že jím byl dokonce Čech, kterýsi Petr z Prahy. Tuto verzi legendy se před lety jal prověřit významný český historik v oboru církevních dějin prof. Jaroslav V. Polc (1929 – 2004; *jeho maminka roz. Kudlatová pocházela z Vodňan, ve 30. letech 20. století tu krátce jako chlapec s rodiči žil a poté navštěvoval své příbuzné v ulici Na Rechlich čp. 288/II.*). Porovnáním výpovědí historických pramenů došel k zajímavému závěru. V červnu 1264 u papežského dvora v Orvietu skutečně pobýval mistr Petr, pražský kanovník a protonotář českého panovníka Přemysla Otakara II., což dokládá vydání dvou listin – jedné pro něho a druhé pro pana krále. Mistr Petr byl nikoliv nevýznamnou postavou tehdejší české církve i politiky, nakonec proboštem vyšehradským a kancléřem Království českého (žil ještě r. 1288). Avšak pro chybějící písemné dokumenty nelze klást rovnítko mezi něho a zmíněnou událost. Profesor Polc ale dovozuje, že vůbec první oslava svátku Božího těla dne 19. června 1264 mohla být slavnostním přenesením „ostatků“ po zázraku z Bolseny do Orvieta. Stalo se tak ve čtvrtek po oktávu svatodušních svátků, kterýžto den Urban IV. dle lutyšské tradice určil za termín nově zavedené celocírkevní slavnosti. (Publikováno mj. ve sborníku jeho prací *Česká církev v dějinách*. Praha 1999).

Pavla Stuchlá

Orvieto. Průčelí katedrály.

R. Santi: Mše bolsenská. Detail fresky. Vatikán, Stanza d'Eliodoro.

Panna Maria Montserratská : výjimečný votivní obraz ve Vodňanech

V roce 1895 byl z hlavního oltáře ve vodňanském kostele Narození Panny Marie sňat rozměrný obraz Panny Marie Montserratské. Město v té době přistoupilo ke známé přestavbě kostela a následné výzdobě jeho vnějšího pláště a především interiéru podle návrhů malíře Mikoláše Alše. Zásadní proměnou prošel také kostelní mobiliář. Zmíněný obraz byl tehdy již značně poškozen. Stočený v roli byl zařazen do sbírky vznikajícího muzea. Teprve v polovině 90. let 20. století byl i v poškozeném stavu vystaven. Vzhledem k výšce 362 cm musel být nepatřičně umístěn v 1. patře bývalé synagogy (šíře obrazu je 232 cm). Úspěšné žádosti o grantovou podporu Jihočeského kraje v letech 2006 – 2007 a podpora Města Vodňany umožnily nákladné restaurování obrazu v hodnotě 253 680,- Kč týmem restaurátorů akademických malířů – Janou a Tomášem Záhořovými a Olgou Trmalovou. V dalším roce byl obraz přelakován a zarámován.

Restaurování obrazu bylo náročné nejen z důvodu jeho velikosti, značného množství trhlin, ale také nevhodných oprav a novodobých přemalob. Průzkum odhalil, že hornatá krajina s ústředním nápisem byla v minulosti zcela přemalována. Uvážlivé odstranění přemalby odhalilo její původní předlohu. Jedná se bezesporu o umělecky a esteticky hodnotnější dílo. Průzkum obrazu zároveň potvrdil, že oba kavalíři – donátoři s heraldickým znakem byli namalováni druhotně. Jejich raně barokní vyobrazení lze považovat za zdařilé s významnou kulturněhistorickou hodnotou.

Autora obrazu neznáme, ale patrně pocházel z jižní Evropy a své dílo vytvořil v 1. třetině 17. století. Uprostřed obrazu sedí Panna Maria v červených šatech s modrým pláštěm. Na klíně drží Ježíška v bílé košilce, který rozřezává rámovou pilkou vrchol blízké hory (dle katalánské toponymie mont = hora, serrat = nařezaný). Výjev je obklopen impozantními vrcholky hor s vyobrazením španělských klášterů a kostelů, pod nimiž je vždy uveden jejich název. Zleva: „S. DIRMIS“, „S. ROIX“, „S. TRINITE“, „S. HIFNIS“, „S. IROSNE“, „S. SAVIEN“, „S. LEAN“, „S. CATARIN“, „S. ONOS“, „S. IACONE“, „S. ANNE“, „S. MICHAL“. Nad celým pohořím je v bílé pásce nápis: „NVESTRA – SEÑORA – DE MONSERRAT“ (Naše Paní z Monserratu). V pravém a levém dolním rohu klečí na každé straně kavalír v černém poutnickém oblečení a uprostřed mezi nimi se nachází erb španělského rodu Marradasů.

Obraz byl určitě darován kostelu Donem Baltasarem Marradasem, španělským šlechticem - císařským generálem ve třicetileté válce. Narodil se kolem roku 1560 ve Valencii. V mládí vstoupil do Rytířského řádu křižovníků. Jeho vojenská kariéra byla zpočátku spjata se dvorem Rudolfa II. Později bojoval za rakouské Habsburky jménem protireformace. V Čechách se stal nejvyšším vojenským i civilním velitelem. Do historie Prahy se zapsal také jako mecenáš barokního umění. Zástavou za dlužné částky císaře připadlo dne 23. června 1623 Marradasovi královské město Vodňany, které bylo trestáno za odboj proti císaři. Do zástavy náleželo „město s předměstím, se vsí Stožice, dvorem Pražák, s ovčínem, kostelním podacím, pivovarem, krčmami, kovárnami, obecními doby s komorními platy, cly, dědinami, řekou a rybníky, a to v těch mezích a hranicích, v nichž město leží, jak toho purkmistra a obec, též partikulární osoby v držení byli“. Správcem Vodňan se stal neblaze proslulý Servatius Hurdome z Fossenu. Ve Vodňanech se v té době často usazovali zahraniční veteráni Marradasovy armády. V roce 1628 zakoupil Don Baltasar Marradas nedaleké panství Hluboká do svého vlastnictví. O deset let později zemřel.

Identifikace mužů – donátorů na vodňanském obraze, byla provedena na základě známých historických skutečností. Don Baltasar Marradas klečí vpravo. Rytíř řádu maltézských rytířů má u pasu příslušný symbol – osmiboký bílý kříž v červeném poli. U pasu druhého muže v levém dolním rohu se nachází červený svatojakubský kříž v bílém poli. Symbol ukazuje na Dona Francisca, synovce Dona Baltasara, který se stal dědicem strýcova jmění, tedy i Vodňan. Interpretace doby, kdy se obraz dostal do Vodňan, není jednotná. K výše uvedenému by se jistě vztahovala doba kolem roku 1630. Lze najít však i údaj o realizaci daru v roce 1658. Poté by druhým mužem na obraze byl Don Bartolomeo (Bartoloměj) Marradas (1616 – 1670), který získal Vodňany po svém otci Donu Franciscovi. Sporné jsou však důvody ke společnému vyobrazení s již nežijícím strýcem.

Historikové se však shodují v odůvodnění umístění obrazu Panny Marie Monserratské do kostela. Vodňanský purkmistr a konšelé neustále podnikali pokusy o vymanění města ze zástavy

a proti zapsání tohoto práva do zemských desk. Obraz byl však veřejnou připomínkou tohoto práva a symbolem důsledné rekatolizace. Dne 1. října 1661 prodal Don Bartolomeo panství Hluboká včetně zastavených Vodňan hraběti Janu Adolfu ze Schwarzenbergu. Naplnil tak vůli svého prastrýce, aby potomci statky získané v Čechách postupně prodali a za utržené peníze nakupovali nemovitosti v rodném valencijském kraji, případně v Aragonii a Kastilii na území Španělska. Avšak až do roku 1681 probíhaly spory o vyjasnění okolností spojených se zástavními nároky mezi ním a městem. Vodňanským se ze zástavy podařilo vykoupit teprve v roce 1710.

Soška Panny Marie, kterou údajně z Jeruzaléma do Barcelony přinesl sv. Jakub apoštol a která byla před Maury uchována na hoře Montserratu, se v 9. století poprvé zjevila pasáčkům. Objevenou sošku se nepodařilo odtud přemístit jinam a na Montserratu bylo vybudováno významné poutní místo ve Španělsku. Šíření legendy podpořilo vznik řady kostelů, kaplí a oltářů, na kterých byla umístována devoční kopie původní sochy. Obraz zachovaný ve Vodňanech

lze přiřadit k zásadním připomínkám šíření kultu Panny Marie Montserratské v 17. století ve střední Evropě. Jiná umělecká díla či jiné stopy úcty se nacházejí ve Vídni, v Tyrolsku, v blízkém Bavorsku, ale i v severních Čechách (Bezděz, Doksy, Bořejov). V roce 1636 tzv. „černí“ benediktini přinesli do emauzského kláštera v Praze dřevěnou sochu Panny Marie Montserratské (výška 135 cm). Socha je nyní umístěna v klauzuře kláštera. V roce 2009 byla v rámci výstavy „Praha španělská“ výjimečně představena návštěvníkům. Další památkou je poutní kostel Panny Marie Bolestné z Montserratu u obce Mutná (farnost Cizkrajov) nedaleko Slavonic – obecně známý krátkým pojmenováním „Montserrat“.

Vodňanský obraz, i když se nestal předmětem zvláštní úcty, a další památky dokládají, že Španělsko se zcela určitě podílelo přímo i nepřímo na historickém dění v Čechách. Ovlivňovalo naši kulturu i náboženské představy a zvyklosti.

Jitka Velková

Použitá literatura a zdroje:

Forbelský, Josef. *Španěle, Říše a Čechy v 16. a 17. století*. Praha 2006

Geršlová, Dagmar. Vodňanský obraz Panny Marie Montserratské. In *Památky jižních Čech 1*. České Budějovice 2008, s. 159-164

Radostová, Šárka. *Panna Maria Montserratská v Emauzích*. [cit. 2014_05_26]. Dostupný z WWW:

www.emauzy.cz/cz/index.php?id=5&h=1

Záhořová, Jana – Trmalová, Olga. *Závěsný obraz Panny Marie Montserratské : Restaurátorská zpráva*. Praha 2007

Drobné sakrální památky na Vodňansku

Kříž za Křteticemi

Mordy a násilí nevyhnuly se v minulosti ani naší vodňanské domovině. Přenesme se do historie vzdálené takřka půldruhého století, k silnici ze Křtetic směrem na Kloub. Svědectví vydává farní skočická kronika.

„Hrůzoplňná událost sděluje se nám z okolí Vodňanského. Dne 21. list. dopoledne přišel přes 20 let starý, velký, štíhlý, v obličejích trochu od neštovic důlkovaný člověk v kalmuku. Dle udání s zelenýma výložkami a kloboukem lesnickým a perem na hlavě do hospody v Kloubě okresu Vodňanského. Ptal se Václava Maška, jenž prý má 6 koní a pravil, že chce od něho koupit jízdeckého koně. Na to odebral se k Maškovi, který však byl ve Vodňanech. Vydával se za tak zvaného „büchspannera“ u knížete Švarcenberka z Hluboké, ptal se po koni a chtěl, aby syn Maškův s ním do Vodňan za otcem jel. To se však nestalo.

V poledne přišel Václav Mašek domů. Cizinec si dal koně vyvésti a proháněl se s ním po dvoře – chtěl s ním nepochybně ujet, vrata však byla zavřená a lid na návsi, nešlo to tedy. O koupi koně smlouvali se pak s Maškem dále a tu praví cizí onen člověk, že na poště ve Vodňanech bude Mašek za toho koně vyplacen. Ten zapřáhl do nového vozíku, a připřáhl klisnu, aby s ní zase zpět jeti mohl. Odjeli, as za hodinu na to však nalezena byla v známé hluboké cestě blíže 'Křtetic' v krvi ležící mrtvola Václava Maška. Vrah, onen cizinec, ubíral se po silnici k Protivínu, u Radčic poznal bratr zavražděného koně a kočárek, a divil se ne málo tomu co spatřil. Vrah seděl v plášti obalen a dvě ženštiny s ním ve voze, v Protivíně jej lidé též viděli, jel Pískem k Strakonícím. Ve 3 hodiny odpoledne byla mrtvola Maškova opět do Kloubu odněšena.

Večer přijela tam soudní komise. Na zad vedle pravého ucha obdržel Mašek ránu nejspíše kladivem aneb sekerkou. Rána je veliká a musela velkou silou vedena být, jelikož roztránila lebku. Jiné rány do nosu a do levého oka. Když ho onen padouch byl zavraždil, shodil jej s vozu do příkopu, hlava ležela na cestě, tělo v příkopu. Před třemi dny byl prý ten chlap v Červeném dvoře přes noc. Máme za to, že to byl nejspíše některý člen zlodějské bandy tábořského kraje, která se zabývá krádeží koní. Sotva to oznámeno bylo, již sedl četník na koně, a rychlým letem hnav se za padouchem na Písek a o 11. hodině dojel již do Strakonic, avšak nepodařilo se dosud smělého vraha vypátrati.

Dodatek: Vrah jest již lapen, jest to c.k. voják, kterýž dne 25.t.m. přijel do hostince ve Zbraslavi a slyše, že se o té vraždě mluví, opustil vůz i koně a do lesa chuchelského utíkal. Za ním pustil se četník, kterýž ho také dohonil! Vrah, spatřiv četníka na blízce, poranil sám sebe, avšak nikoli nebezpečně. Četník se ho zmocnil a odevzdal ho právu“

Tužkou na okraji stránky je poznamenáno „T v roce 1864 byl na to místo postaven kříž.“ ...

Na kříži je uvedeno nahoře *INRI*, tj. *Iesus Nazaretus Rex Iudaeorum* – Ježíš nazaretský, král židovský, a v dolní části *Václav Mašek*

sedlák z Klouba

zavražděn

r. 1862

Ani v polovině 19. století neštěstí nechodilo toliko po horách, ale též po lidech. Snad jen se o oněch mordech více psalo, neboť se jich událo méně. Dnes v růžku novin můžeme pročitat téměř každodenně černou kroniku s výčtem mrtvých (nehody, vraždy atentáty, přírodní katastrofy aj.) toho dne ...

Robert Huneš

Kostelní a muzejní noc

Jako části puzzle, jak už bylo patrné z pozvánkových plakátků, k sobě zapadly a vzájemně se doplnily programy letošní kostelně-muzejní a muzejně-kostelní vodňanské noci, či spíše večera. V muzeu se tato „noc“ konala již jubilejné podesáté, v kostele popáté, ale poprvé oficiálně započítána do celostátní stále větší oblíbenosti se těšící akce Noc kostelů. Na www.nockostelu.cz se můžeme dočíst, že už loni se do ní zapojilo více než 1.300 kostelů (letos jich byla jen v českobudějovické diecézi téměř stovka) a bylo zaznamenáno téměř půl miliónu návštěvnických vstupů.

Nechali jsme se trochu inspirovat bohatými nabídkami jiných farností a do programu kromě už tradičních modlitebních písní sborku mladých v setmělém kostele Narození Panny Marie zkusili nabídnout také dvě komentované prohlídky, každou z trochu jiného pohledu. Podvečerní vhodná hlavně pro rodiny, neboť nabídla také malou znalostní soutěž a zábavu dětem, byla převážně o významu a účelu vybavení kostelního prostoru obecně a jakýmsi úvodem do následné zjednodušené bohoslužby, před kterou bylo ještě možné v klidu posedět a užít si varhanní hudbu.

Při večerní prohlídce prostory kostela jako by vystupovaly ze tmy své historie, která se nám postupně prosvětlovala výkladem paní ředitelky Městského muzea a galerie. Účastníci se dozvěděli mnohé o vzniku výzdoby tohoto chrámu a vyzkoušeli různé pohledy podle různých způsobů nasvícení jednotlivých částí interiéru. Z množství příchodích i následného dotazování lze usuzovat na poměrně velký zájem Vodňanských i návštěvníků odjinud, protože náš kostel nebývá takto přístupný běžně a jeho prohlídky si v Infocentru objednávají spíše mimovodňanští.

Působivý byl už počáteční dojem při příchodu z programu muzejního. Ten byl plný rytmů svižné hudby prachatického Saxbandu a tanečního pohybu dětí ZUŠ. Večerní stmívání jako by vše zklidnilo a chrámový prostor vítal hudbou, zpěvem a slovem spíše meditativním ve svitu mnoha malých svíček. A tak přestože kostel i muzeum mají různé poslání, ukázalo se, že v něčem k sobě patří a člověka zkulturnuje obojí.

Marta Mrvíková

Katholikentag

Ve středu 28. 5. v poledne jsme vyrazily na dlouhou cestu vlakem do Regensburgu. Tam se totiž konalo 99. celostátní setkání katolíků z Německa. Protože Regensburg - Řezno leží nedaleko od českých hranic a motto tohoto setkání bylo *Mit Christus Brücken bauen*, neboli stavět s Kristem mosty, účastnilo se tohoto setkání i několik stovek Čechů. Naše skupinka z Čech jela jako pomocníci. Po příjezdu, zaregistrování a ubytování se konala první schůzka části pomocníků, jak z Čech, tak z Německa. Středa byla ve stylu chystání přednáškových sálů a dokončování všech potřebných příprav. Ve čtvrtek jsme měli první dopolední službu, kdy se doladřovaly poslední detaily, otvíraly se stánky, v nichž se představovaly různé církevní instituce včetně českých, a začínaly první přednášky na různá zajímavá témata.

My jsme pomáhali na univerzitě, kde

se konala velká část programu, měli jsme na starosti informování a kontrolu příchozích. Plno dalších center, stanovišť a stanových městeček se nacházelo u řeky, na ostrově apod. Na různých náměstíčkách po městě se konala spousta koncertů, a to i třeba kapel z Čech, např. Quo Vadis z Plzně, Traband atd. Nechyběly ani přednášky v němčině např. plzeňského biskupa Františka Radkovského, ministra kultury Daniela Hermana, profesora Tomáše Halíka apod. Ve čtvrtek večer se na univerzitním stadionu konal veliký koncert německé A-kapely Wise Guys, díky kterému přestalo pršet. Zajímavý byl také koncert pro neslyšící, který jim byl pohybem tlumočen ostatními účastníky. Pomocníci měli možnost ve svém volném čase také některé programy navštívit, prohlédnout si starobylé město a v pátek večer se pobavit na své Helferparty na universitě.

V pátek a v sobotu už bylo celé město v plném proudu díky tisícům návštěvníků, neboť probíhal hlavní program. Z Plzně např. dorazili také naši přátelé skauti ve velkém počtu na kolech. V neděli dopoledne vše uzavřela na univerzitním stadionu mše pro několik tisíc lidí, která bylo opravdu velmi slavnostní i díky orchestru se sborem. To bylo vrcholné a krásné ukončení Katholikentagu, který nám opravdu pomohl vybudovat nové mosty. S novými českými i německými přáteli, s novými zkušenostmi a poznatky, i s němčinou, která už pro nás není jen nepříjemným školním předmětem.

Anežka a Káťa Mrvíkovy

ČKA Vodňany zve na besedu s promítáním
ve středu 25. června 2014 v 19.00 hodin v městské galerii

Putování po Svaté zemi Mgr. Jiří Čepl, OMelit.

1. Hora Blahoslavenství
2. U hrobu sv. Jiří
3. Jardenit
4. Sv. Jan Křtitel

Z liturgického kalendáře

Č E R V E N

- Ne 15. 6. Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ
TROJICE
- Čt 19. 6. Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ
- So 21. 6. Památka sv. Aloise Gonzagy,
řeholníka
- Ne 22. 6. 12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
- Út 24. 6. Slavnost NAROZENÍ
SV. JANA KŘTITELE
- Pá 27. 6. Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO
SRDCE JEŽÍŠOVA
- So 28. 6. Památka Neposkvrněného
Srdce Panny Marie
- Ne 29. 6. Slavnost SV. PETRA
A PAVLA, apoštolů
- Po 30. 6. Svatých prvomučedníků římských

Č E R V E N E C

- Čt 3. 7. Svátek sv. Tomáše, apoštola
- Pá 4. 7. Památka sv. Prokopa, opata
- So 5. 7. Slavnost SV. CYRILA, mnicha,
a METODĚJE, biskupa,
patronů Evropy
- Ne 6. 7. 14. neděle v mezidobí
- Pá 11. 7. Svátek sv. Benedikta, opata,
patrona Evropy
- Ne 13. 7. 15. neděle v mezidobí
- Út 15. 7. Památka sv. Bonaventury,
biskupa a učitele církve
- Ne 20. 7. 16. neděle v mezidobí
- Út 22. 7. Památka sv. Marie Magdalény
- St 23. 7. Sv. Brigity, řeholnice,
patronky Evropy
- Pá 25. 7. Svátek sv. Jakuba, apoštola
- So 26. 7. Památka sv. Jáchyma a Anny,
rodičů Panny Marie
- Ne 27. 7. 17. neděle v mezidobí
- Út 29. 7. Památka sv. Marty
- Čt 31. 7. Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

S R P E N

- Pá 1. 8. Památka sv. Alfonsa Marie
z Liguori, biskupa a učitele církve
- Ne 3. 8. 18. neděle v mezidobí
- St 6. 8. Svátek Proměnění Páně
- Pá 8. 8. Památka sv. Dominika, kněze
- So 9. 8. Svátek sv. Terezie Benedikty
od Kříže, panny a mučednice,
patronky Evropy

- Ne 10. 8. 19. neděle v mezidobí
- Po 11. 8. Památka sv. Kláry
- Čt 14. 8. Památka sv. Maxmiliána Marie
Kolbeho, kněze a mučedníka
- Pá 15. 8. Slavnost NANEBEVZETÍ
PANNY MARIE
- Ne 17. 8. 20. neděle v mezidobí
- St 20. 8. Památka sv. Bernarda, opata
a učitele církve
- Čt 21. 8. Památka sv. Pia X., papeže
- Pá 22. 8. Památka Panny Marie Královny
- Ne 24. 8. 21. neděle v mezidobí
- St 27. 8. Památka sv. Moniky
- Čt 28. 8. Památka sv. Augustina, biskupa
a učitele církve
- Pá 29. 8. Památka Umučení sv. Jana Křtitele
- Ne 31. 8. 22. neděle v mezidobí

Z Á Ř Í

- St 3. 9. Památka sv. Řehoře Velikého, papeže
a učitele církve
- Ne 7. 9. 23. neděle v mezidobí
- Po 8. 9. Svátek Narození Panny Marie

CK FLORIA

LURDY

7 denní poutní zájezd

24. - 30. 8. 2014 - cena 6750 Kč

ŠAŠTÍN - MARIANKA - DĚVÍN

2 denní poutní zájezd

13. - 14. 9. 2014 - cena 1950 Kč

MEDJUGORJE

6 denní poutní zájezd

22. - 27. 9. 2014 - cena 6190 Kč

bližší informace na:

www.ckfloria.cz
tel: 602 493 909

Knížní sloupek

Ježíš Kristus & Islám Aneb islám a jeho vztah k Ježíši a křesťanství Lukáš Lhoťan

V předkládané knize autor zkoumá, jak se k učení Ježíše Krista staví islám, a zabývá se otázkou ideologických a teologických rozporů mezi těmito dvěma světovými náboženstvími. Lhoťan se tak snaží překlenout mnohdy příliš povrchní pohled na islám formulovaný propagátory mezináboženského dialogu.

Kniha poukazuje nejen na zásadní rozdíly mezi interpretací postavy Ježíše Krista v islámu a křesťanství, nýbrž také poukazuje na problémové části mezináboženského dialogu, kdy křesťané mnohdy podléhají strachu z kritiky kontroverzních částí islámu. Přitom by však části islámu, jež jsou neslučitelné nejen s křesťanstvím, ale i s civilizovanou společností ctící humanitu a lidskou svobodu, neměly být přehlíženy.

V Čechách a na Moravě bývá součástí islámské misie místy až agresivní a lživá agitace zaměřující se proti křesťanství, kdy je muslimy využíváno protikřesťanských a protikatolických nálad v české společnosti. Tato kniha proto představuje sumarizaci základních faktů potřebných pro pochopení problému islámu a islamizace, a to nejen křesťany, ale i ateisty.

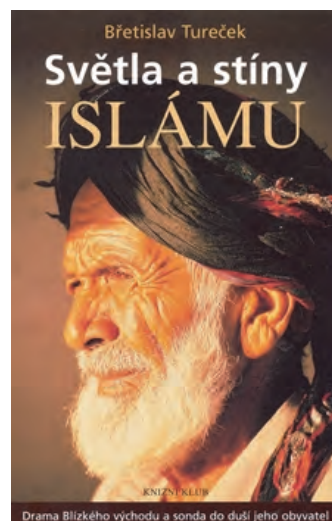
Byť je autor bývalým muslimem, jenž se po studiu života Ježíše Krista přiklonil ke křesťanství, uctívá jako zásadní hodnotu danou Bohem právo na svobodu přesvědčení. Jeho kniha tedy není zamýšlena jako prezentace pozitivního obrazu křesťanství na úkor islámu či ateismu, spíše má být české společnosti jakýmsi varováním, poněvadž vlivem současné expanze islámu podpořené vymíráním křesťanského společenství mohou již příští generace žít ve společnosti islámem formované. Na příkladu takovýchto společností podřízených islámskému právu se dnes již ukazuje, že i středověká křesťanská netolerance byla oproti vládě islámu jen „procházkou růžovým sadem“.

Info: Lhoťan Lukáš 2014, brož., 80 s., 150 Kč

Světla a stíny Islámu Břetislav Tureček

Autor, hovořící persky, podnikl řadu reportážních cest do oblasti Blízkého východu. Křesťanský a islámský svět se vzájemně ovlivňují - v tom dobrém i v tom špatném smyslu. Často se zdá, že stojí proti sobě. Jak se v té přemíře protichůdných informací orientovat? Břetislav Tureček, dobrý znalec tamějších poměrů, napsal strhující knihu o jednom z nejzajímavějších regionů naší planety.

Info: Knižní klub 2007, váz., 264 s., 289 Kč

Národní pout' rodin ve Žďáru nad Sázavou

Česká biskupská konference zve všechny rodiny na národní pout' rodin, která se bude konat **29. - 30. srpna 2014** ve Žďáru nad Sázavou v areálu zámku. Program začne již v pátek večer mší svatou na Zelené hoře s večerním koncertem a Nikodémovou nocí, hlavní program na 1. nádvoří kláštera (zámku) v sobotu ráno v 9.00 hod. Mše svatá bude na hlavním pódiu v 10.30. Pak už následuje pestrý program až do pozdního odpoledne.

Více na www.narodnipoutrodin.cz

Akce

♦ ne 22. 6. - ~~(10.30)~~ 8.30 **1. svaté přijímání** *

♦ ne 22. 6. - 15.00 **Koncert** * ♣

♦ st 25. 6. - 19.00 **Přednáška** ♣

P. Jiří Čepl - Putování po Svaté zemi
v městské galerii

♦ ne 29. 6. - 10.30 **Farní pouť sv. Jana Křtitele**
v kostele sv. Jana Křtitele
(ve Skočicích v 8.30)

♦ pá 4. 7. - po mši sv. **Adorace** *

♦ ne 6. 7. - 8.00 a 10.00 **Skočická pouť**
v kostele Navštívení Panny Marie ve Skočicích
(ve Vodňanech mše sv. nebude)

♦ ne 13. 7. - **Fatimský den** *
korunka k Božímu milosrdenství, mše sv.,
růženec, zpověď, litanie

♦ ne 20. 7. - 10.30 **Bílská pouť**
v kostele sv. Jakuba v Bílsku
(ve Skočicích mše sv. nebude)

♦ pá 1. 8. - po mši sv. **Adorace** *

♦ 9. - 15. 8. **Tábor pro děti** z Vodňan a okolí
na téma "Cesta kolem světa" v pastoračním
středisku v Žirovnici

♦ čt 13. 8. - **Fatimský den** *
korunka k Božímu milosrdenství, mše sv.,
růženec, zpověď, litanie

♦ ne 14. 9. - 10.00 **Poutní mše svatá** *

* - v kostele Narození Panny Marie

♣ - bližší informace uvnitř čísla

Žesťový kvintet

pořádá

v kostele Narození Panny Marie
ve Vodňanech
v neděli, dne 22.6.2013 v 15,00

KONCERT

DUCHOVNÍ HUDBY

BAROKO BALENÉ V PLECHU

A. CORELLI, J.S. BACH, H. PURCEL, J. PAEHEL BEL

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU

Duchovní obnova pro seniory

Zveme všechny seniory na víkendové duchovní obnovy. Součástí jsou přednášky, společné modlitby, rozjímání, adorace, mše sv. apod. Proběhnou **26. - 28. září** v Poutním areálu na Svatém Hostýně a **24. - 26. října** na Velehradě. Kontaktní osoba: Marie Budínová, e-mail: mabudin@seznam.cz, tel: 608 407 141.

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE

Brno, výstaviště BVV, 9.-13. července 2014

Motto: „Pane, nauč nás modlit se“ (Lk 11,1)

Informace na www.cho.cz

Pořad bohoslužeb ČERVEN

út	Vodňany	8.00
čt	Skočice Vodňany	17.00 18.15
pá	Vodňany DD Vodňany	10.00 18.15
so	Bílsko Vodňany	17.00 18.15
ne	Vodňany Skočice	8.30 10.30

DD - domov důchodců

ČERVENEC - SRPEN

čt	Vodňany DD Bílsko Vodňany	10.00 17.00 18.15
pá	Skočice Vodňany	17.00 18.15
so	Bílsko Vodňany	17.00 18.15
ne	Vodňany Skočice	8.30 10.30

případné výjimky sledujte na webu
www.farnostvodnany.cz

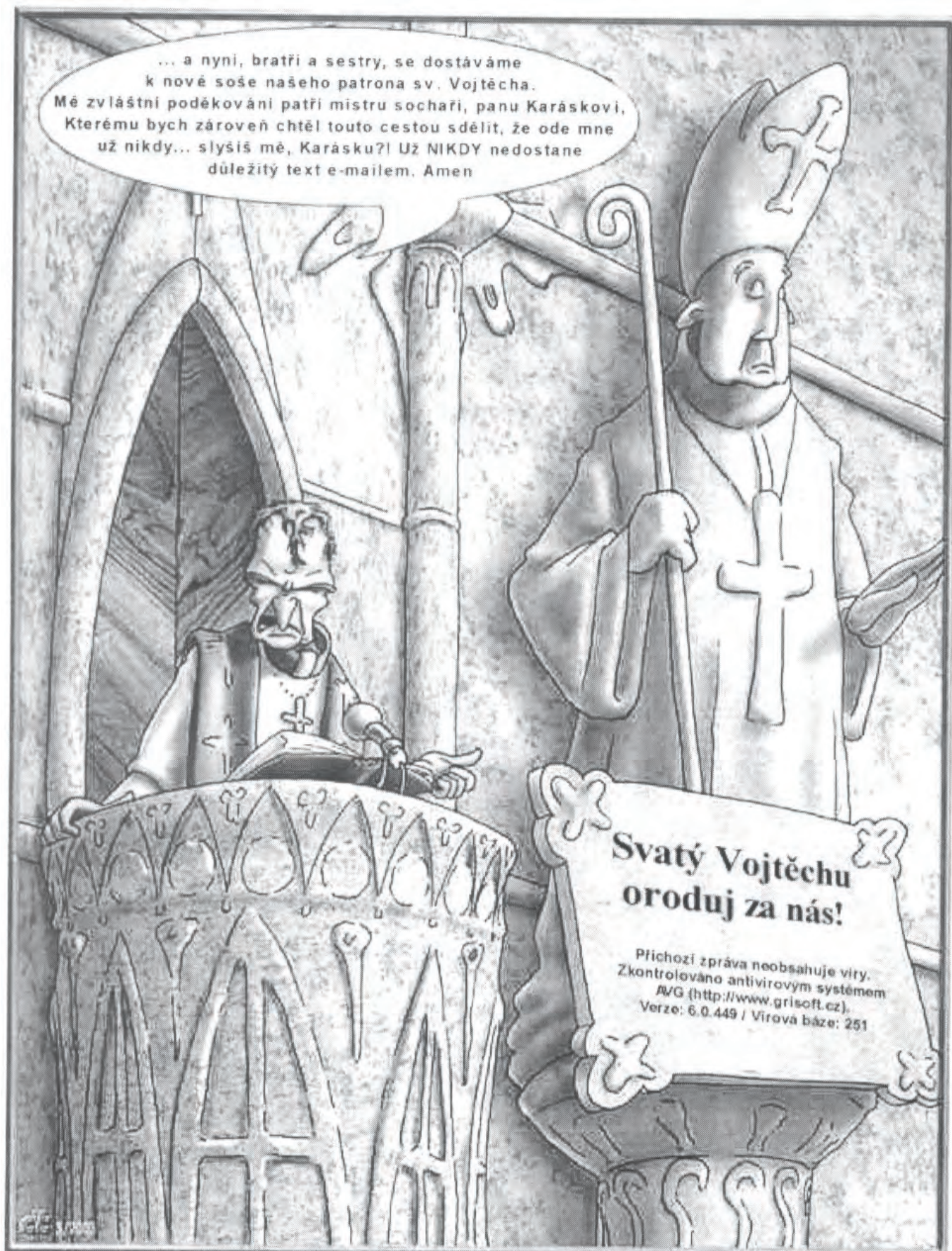
Lomecké poutě

- ♦ čt 19. 6. - 17.00 Boží Tělo
Mons. Pavel Posád, Č. Budějovice
- ♦ so 5. 7. - 17.00 Červencová
P. Karel Vrba, Záhoří u Písku
- ♦ ne 13. 7. - 9.30 Fatimský den
P. Miroslav Nikola, Bavorov
- ♦ so 2. 8. - 17.00 Letní
P. Mgr. Josef Stolařík, Ševětín
- ♦ st 13. 8. - 17.00 Fatimský den
P. Václav Habart, Č. Budějovice
- ♦ so 6. 9. - 17.00 Záříjová
P. Václav Pícha, JC.D., Č. Krumlov
- ♦ so 13. 9. - 17.00 Fatimský den
Mons. Adolf Pintíř, Č. Budějovice
- ♦ ne 14. 9. - 10.00 Hlavní pout'
Mons. Jiří Paďour, OFMCap., Č. Budějovice
- ♦ ne 14. 9. - 15.00 Rytmická
P. Roman Dvořák, Ktiš

**Pane, prosíme, žehnej o prázdninách dětem naší farnosti,
chraň je od zlého a vštěpuj jim touhu po Tobě. Amen.**

Hezké prázdniny a dovolené všem :-)

Farní noviny - Vodňany, Skočice, Bílsko. Občasník. Číslo VI/3. - vychází 15. 6. 2014. Náklad 150 ks + elektronická verze na www.farnostvodnany.cz. Vydává farnost Vodňany, Skočice a Bílsko. Adresa: Farní úřad, Alešova 44, 389 01 Vodňany. IČ: 63292882. Redakční rada: farninoviny@googlegroups.com - Petr Totín, Marta Mrvíková, Marie Polatová, Ludmila Plachtová (ilustrace). Registrováno u MK ČR pod číslem MK ČR E 20322.

Náklady na 1 výtisk činí přibližně 5,- Kč. Pro tento účel je zřízena kasička v zadní části vodňanského kostela. Rádi budeme též za vaše písemné a obrazové příspěvky pro další čísla. Můžete je zasílat na mailovou adresu redakční rady nebo vkládat do kasičky. Děkujeme.

Příští číslo VI/4. září - říjen: uzávěrka 16. 8. 2014, vychází 31. 8. 2014.